

Informe de resultats del qüestionari sobre la presència dels Mossos d'Esquadra a instituts

Col·lectiu Professional d'Educació Social i Escola del CEESC.

Juny 2026

INTRODUCCIÓ

Durant els darrers mesos s'ha generat un ampli debat en l'àmbit educatiu arran de l'anunci del Departament d'Educació i Formació Professional de la Generalitat de Catalunya d'impulsar un pla pilot per incorporar agents dels Mossos d'Esquadra a diversos centres educatius. Aquesta iniciativa, coneguda com a pla EDUSEG, planteja la presència d'agents policials dins dels instituts amb la finalitat de contribuir a la millora de la convivència, la prevenció de conflictes i la seguretat dels centres.

La proposta ha suscitat diversos posicionaments entre els diferents agents de la comunitat educativa. Diverses organitzacions professionals, sindicats, moviments pedagògics i col·lectius vinculats a l'educació han expressat la seva preocupació tant pel contingut de la mesura com pel procés seguit per a la seva definició, assenyalant que es tracta d'una iniciativa que no ha estat prèviament debatuda ni consensuada amb el conjunt de la comunitat educativa.

En aquest context, el Col·legi d'Educaadores i Educadors Socials de Catalunya (CEESC) va manifestar la necessitat d'obrir espais de reflexió i escolta sobre les possibles implicacions educatives, socials i relacionals que aquesta proposta podria tenir dins dels centres educatius. Especialment, es considerava rellevant conèixer l'opinió de les educaadores i els educadors socials que desenvolupen la seva tasca professional en aquests centres públics d'arreu de Catalunya, atès que són professionals que intervenen directament en l'àmbit de la convivència, la prevenció, la mediació, l'acompanyament socioeducatiu i la construcció de vincles dins de la comunitat educativa.

Amb aquest propòsit, el CEESC va impulsar un qüestionari adreçat a les educaadores i educadors socials contractats pel Departament d'Educació i Formació Professional. L'objectiu principal era conèixer la seva valoració sobre el pla pilot EDUSEG i sobre la possible incorporació de Mossos d'Esquadra als centres educatius. Paral·lelament, el qüestionari també explorava les implicacions que aquesta presència podria tenir per als infants, adolescents i joves, així com les propostes que els professionals consideren més adequades per millorar la seguretat, la convivència i el benestar als centres educatius.

Van respondre el qüestionari 44 educaadores i educadors socials que treballen en instituts i instituts escola públics de Catalunya (actualment hi treballen un total de 60 professionals). La participació va ser voluntària i anònima, garantint-se en tot moment la confidencialitat de les respostes i l'absència de qualsevol dada identificativa personal. El qüestionari es va distribuir durant el mes de maig de 2026 entre el conjunt de professionals que ocupen actualment aquestes places.

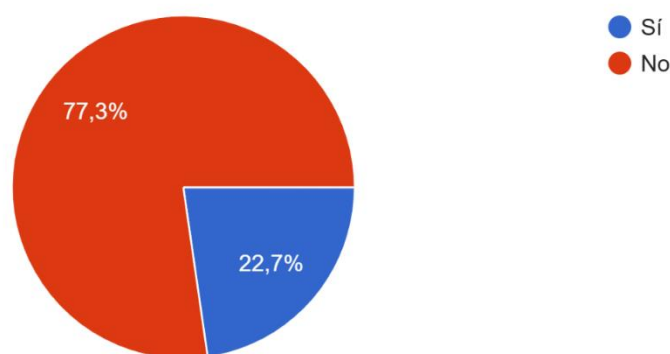
Cal tenir present que, en el moment de respondre l'enquesta, hi havia centres educatius que havien estat proposats pel Departament d'Educació per formar part del pla pilot. Per aquest motiu, les respostes afirmatives a la pregunta relativa a si el centre formava part del pla pilot s'han d'interpretar en el sentit que, en aquell moment, el centre mantenia algun tipus de relació o previsió d'incorporació al projecte. Aquesta circumstància no implica necessàriament que el centre acabés participant de manera efectiva en el desplegament definitiu del pla.

Aquest informe presenta els resultats del qüestionari i aporta elements de reflexió al debat educatiu actual des de la mirada de les educadores i els educadors socials que treballen als centres educatius. Les seves aportacions permeten aproximar-nos a com aquests professionals interpreten la convivència, la prevenció dels conflictes, la seguretat i el paper dels diferents agents que intervenen en l'entorn escolar, alhora que ofereixen propostes alternatives per continuar construint centres educatius inclusius, participatius i orientats a l'acompanyament socioeducatiu de l'alumnat.

Professionals enquestats i centres que formen part del pla pilot

1. El teu centre forma part del pla pilot?

44 respostes

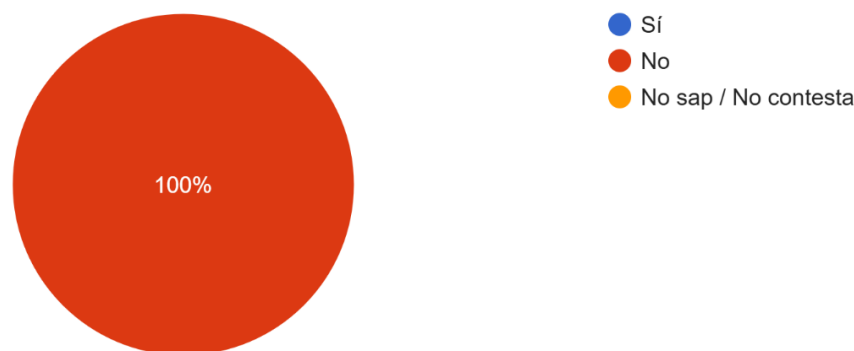

De les respostes a la pregunta sobre si el centre de la persona enquestada forma part del pla pilot, el 77,3 % són **No**. El 22,7 % són **Sí**, un percentatge que correspon a 10 persones. Si tenim present que eren 14 els centres als quals se'ls va proposar que formessin part del pla pilot, això ens dona una alta representació de professionals que treballen en aquests centres. Tinguem present, però, que s'indica el nombre de centres als quals se'ls va fer la proposta, no el nombre de centres que en l'actualitat estan desenvolupant el pla pilot.

Necessitat de la presència dels Mossos d'Esquadra en els centres

2. A partir de la realitat del centre en què treballes, creus que és o seria necessària la presència de Mossos d'Esquadra?

44 respostes

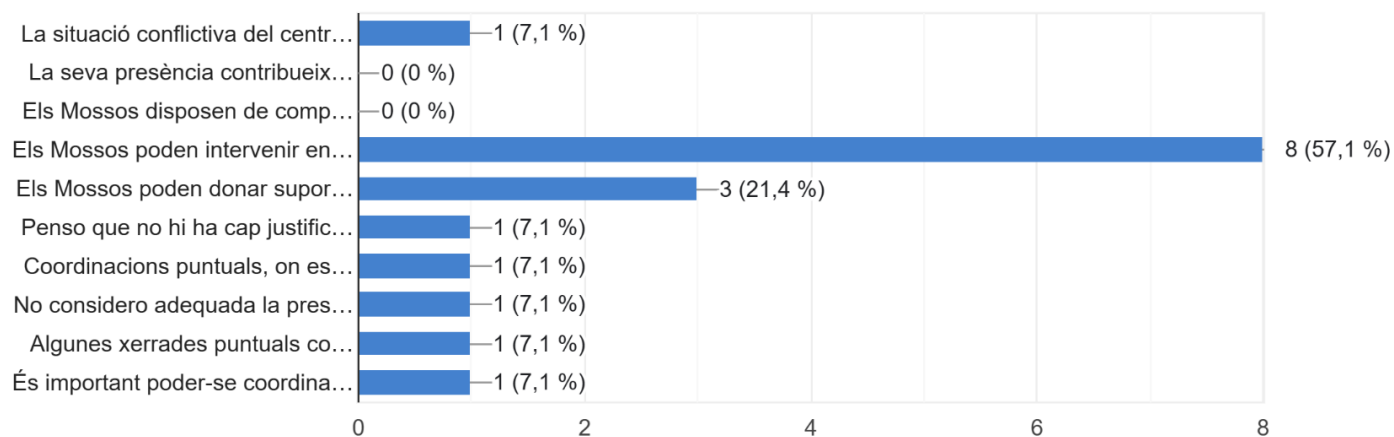

La resposta sobre la necessitat de la presència dels Mossos d'Esquadra en el centre on es treballa ha estat unànime amb un **No**.

Argumentacions sobre la necessitat de la presència dels Mossos d'Esquadra en els centres

3. Si consideressis adequada, en algun cas, la presència de Mossos d'Esquadra en centres educatius, quins arguments justificarien la teva opinió?

14 respostes

Només 14 persones de les enquestades (31,8 %) han respost la pregunta sobre quines argumentacions podien donar-se per tal de considerar adequada, en algun cas, la presència de Mossos als centres educatius. Aquesta baixa participació és coherent amb la resposta unànime de **No** a si es creia necessari que els Mossos estiguessin en els centres. Cal tenir present que la pregunta feia referència a si se'n considerava adequada la presència en algun cas, un fet que implica que les argumentacions donades no fan al·lusió que els Mossos estiguin en tots els centres i de forma constant. De les 14 persones que responen aquesta pregunta, només 2 indiquen que el seu centre té relació amb el pla pilot; malgrat que això no sigui significatiu estadísticament, sí que podria apuntar al fet que els professionals vinculats a centres que han tingut o tenen relació amb el pla pilot de Mossos aporten menys argumentacions a favor de la seva presència que els professionals vinculats a centres que no hi tenen relació.

L'argumentació que més s'ha repetit (8 persones —un 57,1 %) és la que diu *Els Mossos poden intervenir en problemàtiques que superen l'àmbit educatiu*. La segueix, amb 3 persones, *Els Mossos poden donar suport als equips directius i coordinar-se amb el professorat*. Són argumentacions que pressuposen que en els centres educatius hi ha situacions que no es poden abordar només amb eines educatives i que la presència de Mossos (que disposen d'eines per coordinar-se amb el professorat, col·laborar, donar suport...) en el centre pot ajudar a afrontar-les o a intervenir-hi. Una dada a tenir present és que, de les 34 persones que no pertanyen als centres del pla pilot, només 6 argumenten que *Els Mossos poden intervenir en problemàtiques que superen l'àmbit educatiu*, mentre que de les 10 persones que estan en centres del pla pilot, són 2 les persones que donen aquesta resposta (són les úniques argumentacions que s'aporten des d'aquest col·lectiu).

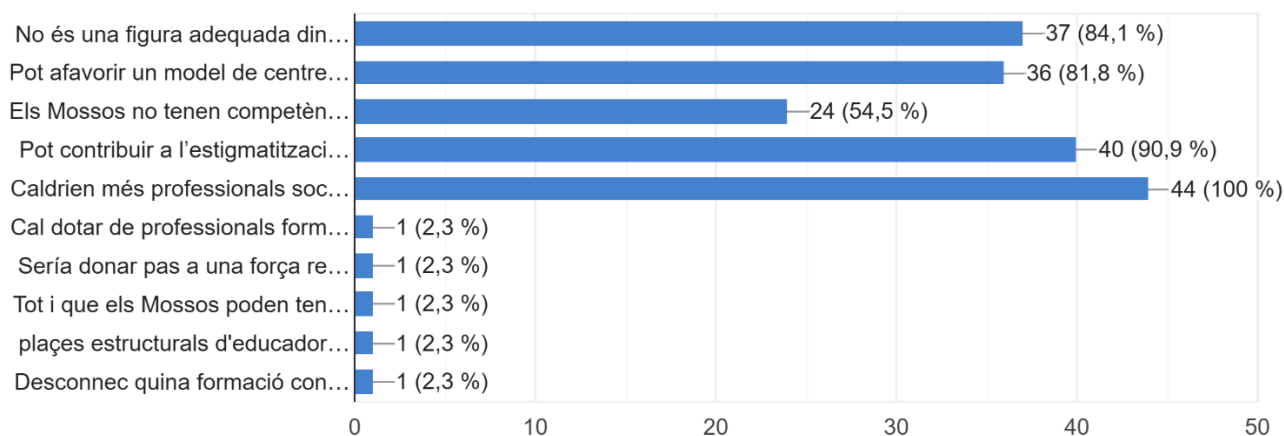
Una persona argumenta que *La situació conflictiva del centre requereix reforçar l'autoritat i el control amb figures externes*.

Altres argumentacions que han aportat 5 de les persones enquestades fan referència a la necessitat de col·laboració amb Mossos en aspectes puntuals o si la situació concreta ho demana (*"Algunes xerrades puntuals com les que s'estan fent fins al moment -ciberbullying, consum de tòxics, etc."*) i que impliquen l'entrada de Mossos en el centre, malgrat que s'aposta per la col·laboració externa i el treball en xarxa amb ells (*"No considero adequada la presència dels Mossos, en tot cas en col·laboració externa quan es requereixi, tal com es fa actualment"*). Totes elles, però, manifesten que no hi ha cap justificació per a la presència constant dels Mossos en el centre educatiu.

Argumentacions sobre la inadequació de la presència dels Mossos d'Esquadra en els centres

4. Si no consideres adequada la presència de Mossos d'Esquadra en centres educatius, quins arguments justifiquen la teva opinió?

44 respostes

Totes les persones enquestades donen arguments en contra de la presència de Mossos als centres educatius. Aquesta postura és coherent amb la manifestada a la pregunta 2 que fa referència a si es creu necessària la presència dels Mossos d'Esquadra en el centre on es treballa: també el 100 % de participants va respondre que no.

De les argumentacions que sostenen la inadequació de la presència dels Mossos d'Esquadra als centres educatius, el 100 % de les persones enquestades escull que *Caldrien més professionals socioeducatius i d'orientació en lloc de personal de seguretat*. Segueix, amb un 90,9 %, l'argumentació que la presència de Mossos *Pot contribuir a l'estigmatització dels centres* i, en un 84,1 % i 81,8 % respectivament, *No és una figura adequada dins d'un entorn educatiu* i *Pot afavorir un model de centre basat en un espai de control, coercitiu i punitiu*. Queda en un 54,5 % les respostes a favor de l'argument que *Els Mossos no tenen competències específiques en prevenció i mediació educativa*. En les respostes a aquesta pregunta no s'aprecien diferències significatives entre professionals vinculats a centres de pla pilot i entre els que no ho estan.

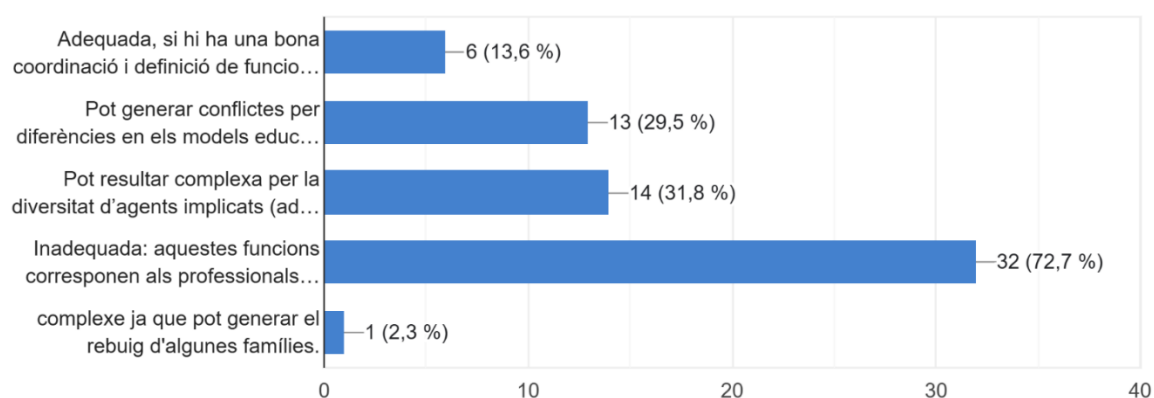
Apareixen 5 argumentacions proposades per les persones enquestades (totes elles pertanyen a persones no vinculades a centres de pla pilot) i que fan referència al fet que els Mossos no tenen mirada educativa o formació adequada (*"...no parteixen d'una mirada educativa, d'un paradigma pedagògic, ja que la seva mirada és coercitiva..."*, *"Seria donar pas a una força repressiva i opressiva a l'entorn escolar que modela exemples de repressió i ús de la força contraposats als missatges educatius i democràtics..."*, *"...els perfils socioeducatius disposen d'una formació molt més especialitzada en l'àmbit educatiu..."*).

L'alt percentatge de les argumentacions escollides denota que la figura de Mossos als centres educatius és percebuda com a representant de models de treball i d'intervenció que no es consideren educatius i que, per aquest motiu, poden estigmatitzar els centres on estiguin així com convertir els espais educatius en espais de control i coercitius. El fet que la totalitat de persones enquestades manifesti que caldrien més professionals socioeducatius i d'orientació en lloc de personal de seguretat, posa de manifest la preferència per professionals que tinguin formació i competències adequades i que parteixen de models educatius en la ideació, gestió i intervenció escolar, uns aspectes que els cossos de seguretat no tenen.

Coordinació entre educadores i educadors socials i Mossos d'Esquadra

5. Com valoreu la possible coordinació entre educadores i educadors socials i Mossos d'Esquadra en tasques de prevenció, mediació i gestió de conflictes?

44 respostes

A la pregunta sobre la valoració de la coordinació entre educadores i educadors socials i Mossos d'Esquadra, un 72,7 % la considera *Inadequada: aquestes funcions corresponen als professionals socioeducatius*. Segueix en percentatges (31,8 %) la resposta de *Pot resultar complexa per la diversitat d'agents implicats amb interessos diferents*, a continuació, un 29,5 % indica que *Pot generar conflictes per la diversitat d'agents implicats* i, finalment, el 13,6 % la considera *Adequada si hi ha una bona coordinació i definició de funcions i espais d'actuació*. Hi ha poques diferències entre les respostes donades pel col·lectiu que té relació amb el pla pilot i el que no la té (es pot apreciar que el primer col·lectiu té percentatges un xic més elevats, no significatius, en cadascuna de les valoracions). El que sí que pot aportar algun valor significatiu és que el col·lectiu que té relació amb el pla pilot de Mossos, no ha marcat en cap cas la resposta *Adequada, si hi ha una bona coordinació...* Si aquesta dada la relacionem amb que només dues persones d'aquest col·lectiu van participar en la pregunta 3 sobre l'adequació de la presència dels Mossos en el centre educatiu, podríem apuntar que en aquest col·lectiu —que és el que pot tenir relació professional amb els Mossos— es plantegen més dubtes o es manifesta rebuig a la incorporació de Mossos al centre, que en el col·lectiu que no té relació amb el pla pilot.

Veiem que hi ha poques persones (6) que consideren adequada la coordinació (i que es planteja amb condicions). Els altres posicionaments van en la línia de considerar-la inadequada, conflictiva o complexa. La majoria (72,7 %) la considera inadequada perquè la prevenció, mediació i gestió dels conflictes, que són els aspectes en què se centra la coordinació dels diferents col·lectius, es considera que correspon als professionals socioeducatius i no als Mossos d'Esquadra. També es manifesten problemàtiques que poden aparèixer en aquesta coordinació com són que resulti complexa o que es generin conflictes, identificant-se com a causa d'aquestes discrepàncies o complexitats les diferències en els interessos o models educatius i d'intervenció que poden sustentar els diferents col·lectius que hi intervenen. Una persona afegeix una altra situació que pot provocar complexitat: el rebuig d'algunes famílies a la presència de Mossos en el centre.

Implicacions que poden aparèixer en adolescents i joves a partir de la presència de Mossos d'Esquadra en els centres educatius

La pregunta 6 *Quines implicacions creus que pot tenir en adolescents i joves la presència de Mossos d'Esquadra als centres educatius?* l'han contestat el 84,4 % de participants. Excepte una de les respostes (*"cap manifestació"*), la resta fan referència a implicacions negatives o no favorables. En dues respostes, barrejades amb implicacions negatives s'afegeix la possibilitat que, segons la situació, hi pugui haver conseqüències favorables envers l'alumnat (*"alleujament i seguretat"*, *"seguretat i referents positius"*).

Les conseqüències negatives o no favorables envers l'alumnat apareixen en àmbits diferents: poden fer referència a l'aparició d'emocions o sentiments inadequats o dolorosos en adolescents i joves. Es cita repetidament la desconfiança (31,5 %), l'acompanyen la inseguretat, la por, la tensió, l'hostilitat, la incomoditat o l'alerta negativa. També s'indiquen possibles conductes en l'alumnat: rebuig, participació coaccionada, expressió condicionada...

Altres conseqüències es centren en com es pot percebre o etiquetar l'alumnat del centre on hi hagi presència dels Mossos d'Esquadra. Sorgeix la idea que s'estigmatitza el col·lectiu (28,9 %), que pot definir-se fins i tot com a criminalització si es tracta d'alumnat vulnerable (*"criminalitza especialment els i les joves de barris marginats"*). Aquest alumnat (*"adolescents que han tingut experiències negatives amb la policia o entorns familiars difícils"*, *"joves que ja es troben en situacions de vulnerabilitat social, conflictivitat familiar o malestar emocional"*, *"alumnes que ja tenen experiències negatives amb les institucions"*, *"adolescents i joves en situació de vulnerabilitat o procedents de contextos ja estigmatitzats"*, *"alumnes amb males experiències prèvies amb la policia o que provenen de col·lectius vulnerables"*) es cita diverses vegades com a col·lectiu on es dipositen expectatives negatives i més susceptible a patir sentiments negatius (ansietat, desconfiança...).

Una altra de les conseqüències fa referència a la mirada de l'alumnat envers el professorat o el centre. S'apunten possibles canvis envers el professorat: es pot perdre la confiança en el professorat, crear distàncies, produir-se un canvi en la construcció i relació amb l'autoritat, desplaçament del rol educatiu del professorat... Quant al centre, s'indiquen diverses

sensacions que se'n poden desprendre: control (34,2 %), vigilància (21 %), intimidació..., així com diferents maneres d'entendre'l: com a espai punitiu (18,4 %), coercitiu, repressiu, sancionador, de càstig..., que pot crear prejudicis en l'alumnat envers el centre, veure'l com autoritari o perdre'n la confiança. S'apunten conseqüències que fan referència al model educatiu: *“que s'integri la idea que no tenim una responsabilitat individual i col·lectiva en la convivència, sinó que externalitzem els límits i el control de conducta a una figura d'autoritat i prou”*.

En les respostes s'aporten també idees sobre la relació dels Mossos amb els centres on s'exerceix (*“en el cas que a l'institut on treballo hi hagués un conflicte greu, es trucaria als cossos de seguretat de la mateixa manera que es truca a una ambulància quan es necessita”*, *“la tasca preventiva la poden fer els Mossos d'Esquadra en els espais exteriors i públics més que no pas a les aules”*). Així mateix, apareixen aportacions reclamant el paper educatiu que ha de tenir qualsevol professional que treballi als centres escolars, tot fent referència a la presència i a les tasques encomanades als Mossos d'Esquadra: *“La seguretat real en centres educatius no ve de la presència policial, sinó de cultures de confiança construïdes des de l'educació”*, *“Cal prioritzar la mediació, l'acompanyament emocional i el treball comunitari abans que la intervenció policial”*.

Propostes per a la millora de la seguretat i la convivència en els centres educatius

Gairebé la totalitat de persones enquestades (90,9 %) ha contestat aquesta pregunta donant, en la majoria de casos, diverses propostes.

En les propostes, un 82,5 % de les persones enquestades indica la incorporació de més personal educatiu, concretament d'equips socials o socioeducatius. Quan se citen les figures professionals d'aquests equips —en algunes propostes es fa esment de la importància que siguin equips i que treballin de forma coordinada— a totes hi surt la de l'educador/a social. Dins dels equips s'inclouen també figures TIS (27,5 %), psicòlogues, mediadores, orientadores, de salut mental i alguna professora. En algunes de les respostes donades s'indica explícitament que aquests equips han d'estar en tots els centres educatius (també en els de primària) considerant-los essencials en contextos vulnerables o per atendre *“alumnat que no encaixa”*. Hi ha propostes que apunten una necessitat: la de coordinació d'aquests equips (*“Millorar la coordinació... per tal de donar respostes integrals a situacions complexes”*) amb la comunitat educativa, els recursos socioeducatius i el territori (*“coordinació amb serveis socials, salut mental i entitats del barri”*).

La meitat de les propostes (50 %) indiquen accions a realitzar i aspectes on centrar-se. Es fa referència a accions envers l'alumnat: prevenció (es parla de *prevenció* en una proposta), suport, acompanyament, creació de vincles..., que porten a parlar de convivència, gestió de conflictes, mediació, suport i atenció emocional, explicitant la necessitat de l'atenció individualitzada i la participació de l'alumnat en les accions on està implicat. Algunes propostes inclouen no només tasques i accions adreçades a l'alumnat sinó també als grups-classe, al

professorat, a les famílies i al centre. I en alguna proposta s'indica que hi ha d'haver *“la suficient flexibilitat perquè cada centre ho adequi a les seves necessitats del context particular”*.

Apareixen també concrecions de les accions a dur a terme: programes estables i continuats, protocols clars, comissions per millora de la seguretat i la convivència, resolució pacífica dels conflictes, comunicació no violenta, espais segurs, detecció precoç d'aïllament, d'assetjament i de malestar, espais de reflexió i conversa, pràctiques restauratives, mediació entre iguals, treball de valors i respecte..., o sentiments a desenvolupar en l'alumnat: sentiment de pertinença i vincle amb el centre (*“adolescents i joves se sentin part de la comunitat educativa”*), de respecte mutu...

Hi ha propostes que se centren en la relació de confiança que l'alumnat estableix amb les professionals educatives i parlen de crear relacions de confiança.

Sorgeixen altres propostes que fan relació amb qui treballar. Es dona per fet que l'educador/a està en un equip i que, per tant, treballa amb els professionals que en formen part, però s'expliciten altres persones o col·lectius: s'indica la família, tant per acompanyar-la com per implicar-la en l'educació de filles i fills; agents externs al centre (*“obrir les portes del centre i convidar a participar els diferents agents socioeducatius que formen part de la vida de l'alumnat”*), o la comunitat educativa, serveis socials o entitats del barri per treballar en xarxa amb ells. En una proposta apareix la coordinació amb els cossos de seguretat.

“Per millorar la seguretat i la convivència als centres educatius, considero important augmentar els/les professionals de l'àmbit socioeducatiu, com ara educadors/es socials i integradors/es socials. Aquests perfils desenvolupen una tasca de prevenció i provenció, ja que es treballa des de la proximitat, el vincle i l'acompanyament als i a les joves. Aquesta intervenció permet detectar situacions de vulnerabilitat, malestar emocional, absentisme, conflictes de convivència o situacions d'exclusió, i abordar-les des d'una perspectiva educativa i comunitària. A més, es fa un treball en xarxa amb els recursos de l'entorn per donar resposta a les necessitats de l'alumnat i les famílies, contribuint a generar entorns més segurs i cohesionats. Crec que la convivència i la seguretat als centres es construeix mitjançant relacions de confiança, participació i suport, i que per això cal apostar per l'ampliació i consolidació dels equips socioeducatius en lloc d'incorporar figures policials als espais educatius”.

S'indica també la necessitat de formació (sobre educació emocional, pedagogia restaurativa...) a totes les professionals educatives, on s'inclou explícitament el professorat, el claustre i la comunitat educativa. I en algunes propostes sorgeixen reivindicacions laborals i educatives: millors condicions laborals, funcions clares i ben definides, reducció de ràtios, etc.

CONCLUSIONS

En les respostes al qüestionari han participat 44 educadores i educadors socials, 10 dels quals treballen en centres que tenen o han tingut relació amb el pla pilot d'incorporació de Mossos d'Esquadra.

L'anàlisi de les respostes donades indica que les educadores i els educadors socials participants sostenen i defensen certs convenciments. Un d'ells és que **no consideren necessària la presència dels Mossos en els centres**. És una manifestació unànime ja que la totalitat de les persones enquestades responen que **No** a la pregunta de si creuen necessària la presència dels Mossos en el seu centre. Apareixen argumentacions al llarg de l'enquesta que avalen aquesta posició: s'indica que el model utilitzat pels Mossos no és educatiu perquè és repressiu i coercitiu i es basa en el control, la vigilància, la punició i la sanció.

Quan se'ls demana si consideren adequada, en algun cas, la presència de Mossos en els centres, només un 31,8 % manifesta que **Sí** i en segons quines situacions, acceptant presències i accions puntuals o, en algun cas, col·laboracions externes. No hi ha cap manifestació que consideri adequada la presència constant de Mossos en els centres. Les argumentacions que sustenten la presència puntual de Mossos parteixen del fet que el centre no pot solucionar-ho tot amb eines i respostes educatives així com que s'admet que els Mossos tenen altres eines per poder ajudar i donar suport al professorat o intervenir en el centre educatiu.

La pregunta que fa referència a no considerar adequada la presència de Mossos ha tingut més respostes. El 100 % de les persones enquestades hi ha apuntat arguments en contra. Aquests fan referència en percentatges alts al fet que la presència de Mossos pot contribuir a estigmatitzar el centre, afavorir models d'intervenció que no són educatius o que no és una figura adequada dins un entorn educatiu i que no té competències específiques per treballar en el centre. Tot plegat denota que la figura dels Mossos en els centres educatius és percebuda com a representant de models d'intervenció que no es consideren educatius. En aquesta pregunta s'evidencia, a partir del fet que la totalitat de les persones participants han marcat l'argumentació que caldrien més professionals socioeducatius i d'orientació en lloc de personal de seguretat, un segon convenciment que continuarà consolidant-se al llarg de les respostes del qüestionari: **la reivindicació de les competències de l'educadora social i la seva idoneïtat per treballar en els centres educatius**, valorant la seva presència i considerant-la no només necessària sinó imprescindible.

La possible coordinació amb Mossos es veu complicada. Únicament 6 persones la veuen adequada si es marquen condicions. La majoria la considera inadequada (s'indica que les tasques de prevenció, mediació i gestió de conflictes no els corresponen a ells sinó als professionals socioeducatius). Altres argumentacions indiquen que pot generar conflictes o ser complexa. Es consolida en aquesta pregunta un tercer convenciment de les educadores i educadors socials que responen al qüestionari: **el model educatiu que sosté la seva mirada sobre l'educació i la seva intervenció en els centres**, un model d'escola democràtica i inclusiva basat en la prevenció, la mediació, el suport, l'acompanyament i l'atenció emocional, on la

participació de l'alumnat sigui real i on l'espai educatiu es concebi com un espai de cura, confiança i construcció de vincles.

Les implicacions que per a l'alumnat pot tenir la presència de Mossos en els centres l'han contestat el 84,4 % de les persones enquestades i fan referència bàsicament a conseqüències negatives o no favorables relacionades amb l'aparició en l'alumnat d'emocions o sentiments inadequats o dolorosos (desconfiança, inseguretat, por, hostilitat...) o l'estigmatització del col·lectiu, indicant repetidament que les implicacions negatives poden fer més incidència en col·lectius vulnerables. Apareix també que pot fer canviar la mirada que l'alumnat té sobre el centre i el professorat: perdre la confiança en el professorat o veure el centre com un espai coercitiu i de control.

Finalment les participants aporten propostes per a millorar la seguretat i la convivència en els centres educatius. Aquestes propostes es recolzen en dos dels convenciments manifestats: la necessitat de la figura de l'educadora social i el model educatiu que se sosté. Així, totes les propostes s'emmarquen en un model educatiu inclusiu i preventiu que fuig del càstig i va cap a l'acompanyament i l'atenció individualitzada, portat a terme per equips socioeducatius. Són exemples de propostes: programes estables i continuats, protocols clars, comissions per millora de la seguretat i la convivència, resolució pacífica dels conflictes, comunicació no violenta, espais segurs, detecció precoç d'aïllament, d'assetjament i de malestar, espais de reflexió i conversa, pràctiques restauratives, mediació entre iguals, treball de valors i respecte...

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

Juny 2026

www.ceesc.cat

934 521 008

ceesc@ceesc.cat

